44 Jezus pozdravi hromega

Osemnajsta nedelja po Binkoštih

Matej 9,1-8:

Stopil je v čoln, se prepeljal na drugo stran in prišel v svoje mesto. In glej, prinesli so k njemu hromega, ki je ležal na postelji. Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: »Bodi pogumen, otrok, odpuščeni so ti grehi!« In glej, nekaj pismoukov je reklo v sebi: »Ta govori bogokletno.« Jezus pa je spoznal njihove misli in dejal: »Zakaj v svojih srcih hudobno mislite?« Kaj je namreč laže: reči: ›Odpuščeni so ti grehi‹ ali reči: ›Vstani in hodi‹? Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,« je tedaj rekel hromemu: »Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!« In vstal je in šel domov. Ko so množice to videle, so se zbale in slavile Boga, ki je ljudem dal takšno oblast.

25. april 1872

Ta Evangelij spet govori o mnogih čudežih, katere Sem izvedel in pripoveduje, kako Sem opravil s farizejskimi opazkami in pripombami, s katerimi so vedno kritizirali Moj nauk in Moj način delovanja.

Že prvi čudež s hromim jih je motil v njihovi duhovniški gorečnosti, ker Sem, še preden se je zgodil čudež ozdravitve, dejal prizadetemu: "Tvoji grehi so ti odpuščeni!" Hromemu Sem odpustil grehe zaradi njegove vere in vere njegovih sorodnikov ali zaradi trdnega prepričanja, in tudi zaradi - ker je tako kot večina bolnikov, ki so si bolezen nakopali sami, ker so se pregrešili proti lastni naravi - moral sedaj nositi posledice svojih dejanj.

Farizeji in visoki duhovniki so verjeli, da imajo edino oni pravico odpuščati grehe; od tod tudi njihovo razburjenje. Vendar Sem jim hotel pokazati, da ne znam odpuščati samo grehov - in to v resničnem pomenu besede - temveč da imam tudi oblast, ki lahko ozdravlja tudi posledice grehov, česar pa oni niso mogli.

Vzrok njihove nevoščljivosti in sovraštva je bil, da Sem s takšnimi pozornost vzbujajočimi primeri čudežnih dejanj, pridobil ljudi na Svojo stran in jih postopoma od njih oddaljeval.

V tistem času je bilo potrebno, da s takšnimi dejanji Moje besede dokažem in jih tako podkrepim, ker večina ljudi takrat še ni bila na takšni stopnji verske izobrazbe, da bi lahko sami, s pomočjo duhovnih dokazov, prispeli na pravo pot odrešitve.

In tako vidite v tem poglavju Evangelija, kako Sem skušal popraviti duhovne bolezni in napačna mnenja ljudi v Moji bližini in kako Sem vedno dokazoval z dejanji resnice, kar Sem jih pravkar učil. V tistem času so obstajali med duhovniki in judovskim narodom mnogi predsodki, katere Sem moral najprej odstraniti, če sem hotel razširjati Moj nauk. Kajti pred Menoj so bili vsi ljudje enaki; z v njih položeno iskro so imeli vsi pravico, da postanejo Moji otroci.

Da bi pokazal Mojo oblast, Sem z Mojimi besedami moral dokazati napačnost njihovih duhovnih predstav, ter Sem z dejanji moral odstraniti telesne bolezni. Zato

lahko sedaj uvidite, kako smo Jaz in Moji učenci pogosto delali nalašč nasprotno tistemu, kar so predpisovali verski ceremonijalni obredi, da bi s tem ljudje postali še bolj pozorni na dejstvo, da dobesedno izvrševanje tempeljskih zapovedi še ni religija v takšnem smislu, v kakršnem smo Mojzes, preroki in Jaz želeli, da bi bila.

Na ta način Sem si prizadeval, da spravim vse napačno raztolmačene ceremonije na njihovo pravo vrednost tako, da bi napravil prostor za Moj čisti duhovni nauk. Zaradi tega Sem rekel: "Zdravi ne potrebujejo zdravnika, ampak bolni!" - "Všeč Mi je usmiljenje in ne žrtve!" - "Nisem prišel zaradi pravičnih, temveč da bi poklical grešnike h kesanju!" - in pri ugovoru zaradi posta: "Kako naj svatje žalujejo, dokler je ženin med njimi? Prišel pa bo čas, ko jim bo ženin odvzet, in potem se bodo postili!" - "Nihče ne krpa stare obleke s krpami novega blaga!" - "Tudi mošta ne točimo v stare mehove!" itd.

Iz vsega tega lahko vidite, kako Sem se v različnih oblikah z besedami in s prilikami bojeval s starimi predsodki, da bo s tem Moj nauk priznan za duhovnega in da bodo ljudje spoznali, da se ta ne da nadomestiti s ceremonijami in obiskovanjem templja in da bodo postale resnične besede: "Kdor me hoče moliti, Me mora moliti v duhu in v resnici!"

Tudi Moje učence Sem na to opomnil, ko Sem jim pokazal mnoge zablodele otroke in jim dejal: "Veliko je za žeti, toda malo je delavcev. Prosite torej Gospoda žetve, da naj pošlje delavce na svojo žetev!"

Glejte, Moji otroci! Ob ozdravitvi hromega Sem mu pred tem dejal: "Tvoji grehi so ti odpuščeni!" Njegova bolezen je izhajala iz grehov proti njegovemu lastnemu organizmu. Odpustil Sem mu grehe; kajti on ni vedel, da si je to zlo nakopal z lovom za čutnimi užitki. Tudi mu nisem rekel: "Pojdi in ne greši več!", kajti bil je še zelo oddaljen od tega, da bi te grehe dojel, in jih obžaloval.

Njegova nenadna ozdravitev, samo z Mojo besedo, naj bi ga obudila in mu služila kot dokaz, da ni to, kar mu je v začetku prinašalo toliko zadovoljstva in pozneje toliko trpljenja, pravzaprav življenje človeka, temveč da obstaja v človeku še vedno nekaj višjega, duhovnega, kar ga hoče potegniti v boljša področja z drugimi mikavnostmi, **kakor je samo osnovno zadovoljevanje čutnih potreb.**

Z Mojimi besedami Sem hotel tega hromega povišati in ponos farizejev ponižati, da bi s tem občutili svojo nemoč, ker njihove besede niso bile tako učinkovite kot Moje. Besede zbledijo, toda dejanja govorijo še naprej! Tako so bile Moje opazke, katere Sem pripomnil ob različnih priložnostih, namenjene temu, da Sem pokazal ošabnemu človeškemu razumu njegove meje, ter ga s tem ponižal pred vzvišeno oblastjo duha.

Vse, kar Sem v tistem času pri tej priložnosti delal in govoril, se nanaša tudi na

sedanjost in na vse čase. Kamorkoli obrnete pogled, naletite na ohromele, slepe, šepave, celo mrtve ljudi. Vsepovsod vlada bolj tema kakor luč, kvečjemu svitanje.

Tudi sedaj obstajajo mnogi, ki so duhovno hromi ali ohromeli zaradi napačne usmerjenosti svoje duše, ki obešajo svoja srca na minljive stvari, popolnoma prezirajoč ali zanemarjajoč to, kar je duhovno. Posledica te duhovne ohromitve je napačen nazor glede duha in materije. To so grehi, ki jim jih moram dnevno odpuščati, da ne bi bil največji del ljudi pogubljen.

Tudi v tem času se dogajajo na svetu množice čudežev, toda ljudje jih ne sprejemajo kot takšne. **Z razumom si prizadevajo razložiti vse naravne pojave in politične dogodke, kakor da imajo povsem običajne vzroke, ne da bi pri tem opazili, kako jim Jaz pomagam iz zanke, ko se zapletejo v labirint hipotez in usodnih dogodkov.**

Vendar, kakor Sem nekoč dejal, ne obiskujem zdravih, temveč bolne, slabotne, hrome, slepe in z vsemogočimi boleznimi okužene duše, in si prizadevam, da bi jih pozdravil s tem, da njihove lastne grehe izberem za njihovo šolo, iz katere, kjer je le mogoče, pridejo močnejši in okrepljeni. Marsikaterega posameznika pozdravim, ker ima trdno vero. Postavim ga v okoliščine, ki mu nudijo čas za razmišljanje o njegovi življenjski poti in o njegovih zmotah in da jih odpravi.

Tudi vam, ki ste v mnogočem že bolj seznanjeni, kaj pravzaprav nameravam s človekom in za kaj Sem ga izbral, moram pogostokrat odpustiti grehe, ker se še vedno ne zavedate popolnoma, odkod prihajajo mnoge težave, ki vam grenijo življenje. **Še vedno vam ne morem reči, kakor sem nekoč dejal prešuštnici: "Pojdi in ne greši več!"; kajti niso še vsi prišli do spoznanja, da so kljub najboljši volji in največjemu žrtvovanju samo leni hlapci.**

Tudi v sedanjem času marsikdo vzdihuje pod pritiskom spoznanja svojih slabosti. Naj pride k Meni - kot bolnik v Evangeliju - s trdno vero, da ga Bom pozdravil in kmalu bo v svoji notranjosti zaslišal glas, ki mu bo zaklical: "Tvoji grehi ali napake so ti odpuščeni! Vzemi svojo posteljo in pojdi domov!" To hoče povedati: "**Ne zanašaj se na druge, ne na prihajajoče dogodke in ne na boljše okoliščine**, temveč odvrzi slabosti, v katerih postelji si ležal do sedaj! **Vzemi svoje napačne predstave in zmote na svoja pleča, nosi jih in pojdi s trdnim korakom naproti svoji popolnosti! Tvoje predstave in zmote, na katerih si do sedaj ležal kot bolnik, naj te ne ovirajo ob tvojemu napredovanju sedaj, ko je breme lažje, in postopoma se jih boš v celoti znebil.** Toda naprej se mora stanje stvari obrniti. Pred tem si ležal ali počival na njih, toda sedaj, dobro se zavedajoč njihovega pomena, jih moraš vzeti na ramena, ne da bi te motila njihova teža."

Tako morate tudi vi, ki Sem vam dal pred mnogimi prednost in vas seznanil z Mojim naukom, pričeti z lastnim zdravljenjem. S tem namenom vas postavljam v položaje, v katerih naj bi bila preizkušena in izurjena moč vaše duše; kajti tudi sedaj moram poiskati bolne in jim moram pomagati, da bodo lahko, ko bodo ozdravljeni, služili kot dober vzgled ostalim.

Tudi Sam ne morem na staro grešno obleko prišiti novo krpo in naliti nov mošt v stare mehove. Oboje tega ne bi vzdržalo. Obleka bi se raztrgala, meh pa bi počil. Torej se mora najprej stara obleka ali stari meh odstraniti; stari Adam se mora sleči, da ga zamenja novi. Najprej, pred vsem drugim, morajo biti grehi, povzročitelji vsega zla, odpuščeni, to je izbrisani. Šele potem lahko prejšnji bolnik nadaljuje svojo pot - čil in krepak. Na vsak način pa mora vsaka beseda, vsako dejanje, vsak dogodek doprinesti k temu, da bi se pomnožili delavci, ki so potrebni za žetev.

Nekoč Sem že rekel: "Mnogi so poklicani, vendar je malo izbranih!" Mnogo je še šepavih, slepih in ohromelih. Vsi ti morajo ozdraveti. Zato so potrebni sposobni delavci v Mojem vinogradu in ti delavci morajo izpolniti svoje delo. **To pa je možno samo takrat, če so tudi oni šli skozi šolo spoznanja, katerega hočejo prinesti drugim.**

Tako se za njih oblikuje veriga preizkušenj, trpljenja in borb, ki bodo nazadnje rezultirale v slačenju starih navad in jih spremenile v obleko Božanske resnice tako, da bodo lahko tudi oni sledili klicu: "Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo hišo!"

Vsi vi ste bili bolni, ter bolj ali manj hromi. Dal Sem vam obilo sredstev za ozdravitev. Ko boste popolnoma ozdravljeni, boste postali delavci za žetev, ki bo v kratkem izvedena v večjem merilu, kakor do sedaj.

Zatorej poskrbite, da bo vsak od vas izpolnil svojo dolžnost na svojem lastnem polju, kot to od njega lahko in smem zahtevati, ker pri vas ne primanjkuje takšnih zdravil! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige